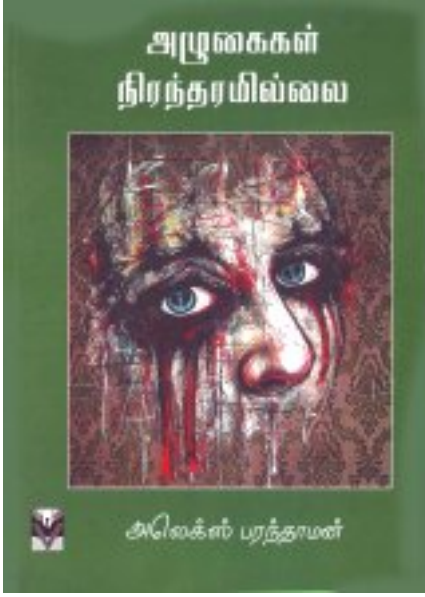

Written by - வலெிகம் ரிம் ஸா மூஹம்மத் -

Saturday, 31 January 2015 20:30 - Last Updated Saturday, 31 January 2015 20:42

ஈழநாதம், தினமரசூபு தத்திரிகைகளில் ஓப்புநோக் காளராக, உதவி ஆசிரியராக, பிரதசேசயெ தியாசிரியராக பணிபுரிந்தவர் அலெக்ஸ் பரந்தாமன். எண்பதுகளின் பிற்பகுதிகளில் இருந்து எழுதத் தொடங்கி இன்றுவரை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். கவிதை, சிறுகதை, நிரீகாணல், பத்தி எழுத்துக்கள், கட்டுரைகள் போன்றவற்றை பத்திரிகைகள் ஊடாக களப்புத்துதி வந்துள்ளார். ஜீ வந்தி வளியீட்டகத்தின் 38 ஆவது தொகுப்பாக வளிவந்துள்ளது அலெக்ஸ் பரந்தாமனின் கன்னிச் சிறுகதைத் தொகுப்பு. 58 பக்கங்களில் வளிவந்துள்ள இந்த நூலில் 10 சிறுகதைகள் இடம் பிடித்துள்ளன.

அனலனைவாகிய நினவைுகள் (பக்கம் 01) என்ற முதல் சிறுகதை போரின் கோரத் தாண்டவத்தால் மக்கள் படும் அல்லலை சித்திரித்துக் காட்டுகின்ற தனலாம். பிள்ளைகளுடன் கொட்டிலுக்குள் வறுமனை வாழ்வு கழிக்கும் சிறியதொரு குடும்பத்தின் சோக நிகழ்வுகள் இக்கதை மலம் சிறப்பாக வளிப்புத்துத் தப்புகின்றது. அதில் வயதான ஒரு மாமாவின் பாத்திரமும் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவர் முணுமுணுகும் வார்த்தைகள் இதுதான் ..

'அவன் ஆமி வாறையை பார்த்தால் எல்லாரையும் புடிச்சிடுவாங்கள் போலக்கிடக்கு. புடிச்சு எல்லாரையும் சூட்டுவிட்டாங்கள் என்றால் உபத்திரவமில்லை...'

திடீரனை ஷலெல் வெபிக்கும் சத்தம் கட்டினிறது. எவ்விடத்தில் விழந்து யார் யார் இறந்து கிடக்கின்றாரர்களோ என்ற பரபரப்பு இந்த நூலை வாசிக்கும் வாசகர்களிடத்திலும் ஒட்டிக்கொள்கின்றது. போய்ப் பார்த்தால் மாமா உடல் கருகி இறந்து போயிருப்பதாக கதை நிறைவடைகின்றது. சொந்தங்களை இழந்து தனியாளாக நிரக்கதியாய் நிற்பதை விட, எல்லாரும் ஒரேநேரத்தில் இறந்தால் பரவாயில்லை என்ற

Written by - வலெகம் ரிம் ஸா முஹம் மத் -

Saturday, 31 January 2015 20:30 - Last Updated Saturday, 31 January 2015 20:42

மாமாவின கபற்று அந்த நிலமையில் இருப்பவர்களைப் பொறுத்தளவில் நியாயமே யாரும்ற்ற அநாதைகளாக இருப்பதைப் பார்க்கிலும் குடும்பத்தோடு இறந்து போனால் பரவாயில்லை என்று எண்ணும் பாங்கு யுத்தத்தின் கோரத்தை தட்டித் தள்ளிவாக்கியிருக்கின்றது.

நாயுண்ணிகள் (பக்கம் 09) என்ற சிறுகதையும் போரின போது இருந்த வாழ்க்கை முறையை யதார்த்தமாய்ச் சூட்டிக் காட்டியிருக்கின்றது. தவேகி என்ற பெண் மட்டும்தான் பிள்ளைகள் இருந்த போதும் மடித்த பிள்ளை இயக்கத்தில் சேர்ந்துவிட்டதால் இரு பிள்ளைகளுடன் கணவனின் துணையில்லாமல் சீ வியம் நடத்தி வருகின்றாள். கணவன் அவளை விட்டுப் பிரிந்து வறோடு பெண்ணைத் திரும்பிப்பிடித்து இருப்பதும், அவளது மடித்த மகள் இயக்கத்தில் சேர்ந்து அவளைவிட்டுச் சென்றதாலும் தவேகி வாழ்க்கை கண்ணீரில் கழிகின்றது. இரு பிள்ளைகளை கிடங்குக்குள் இருத்திவிட்டு யோசித்துக்கொண்டிருக்கின்றாள். இடம்பெயர்ந்து வரும் போது இரண்டு மாதங்களுக்கூட தவேகியை உணவூட்டிப் பொருட்களுடன் தான் அவள் வந்திருந்தாள். இப்படி காலம் கழிந்து கொண்டிருக்கையில் அவளது தந்தை உறவூட்டிப் பெண் தன் இரு பிள்ளைகளுடன் அங்கு வந்து சேர்கின்றாள். அவள் தவேகியிடம் இவ்வாறானதொரு யோசனையை முன்வைக்கிறாள்.

'தவேகி அக்கா! நாங்கள் ஓண்டாய் சமசைச் சாப்பிடுவாமே? விறகுச் சிலைவாமிச்சம். கறி, புளிகளை நான் வண்டித் தாறனே. நீங்கள் அரிசிச் சாமான்களை வண்டிப் போட்டுங்கோவன்...'

இந்த யோசனை தவேகிக்கும் சரியாகவே பட்டது. ஆனால் காலப்போக்கில் அனாதை சிலைவாங்கும் தவேகியின் தலையில் வந்து விழுகின்றது. தவேகியும் இரு பிள்ளைகளும் பசியாறிக் கொண்டிருந்த உணவு, உறவூட்டிப் பெண்ணுக்கும் அவளது இரு பிள்ளைகளுக்கும் என அதிகமாக சிலைவழிந்தது. அதாவது ஆறு பரிசின் சாப்பாட்டுச் சிலைவையும் தவேகியின் தலையில் ஏற்றிவிடுகின்றாள் உறவூக்காரப் பெண். இரண்டு மாதங்களுக்கூட போதுமான உணவு விரைவில் தீர்ந்து போகின்றது. ஒருநாள் சமசைப் பதற்கு எதுவுமின்றி தவேகி கவலையுடன் பட்டுத்திருக்க அந்த உறவூக்காரப் பெண் மணி வந்து 'இன்னும் சமசைக் கவில்லையா?' என்று அதிகாரத் தொனியுடன் கேட்கின்றாள். 'இல்லை' என்று வடுக்கென தவேகி பதில் சொல்லி சமசைப் பதற்கு எதுவுமில்லை என்ற காரணத்தையும் கபறுகின்றாள். 'இல்லை என்றால் நிரேத்துடன் சொல்லியிருக்கலாம் தானே?' என்று அவள் அதட்டிப் பதில் சொல்ல, தவேகிக்கும் கோபம் தலக்கெறூகின்றது. ஷஏன் உனக்கூட திரியாதா? ஒரு வீட்டுக்குள்ளே ஒரு பாணக்கை உள்ள சோறு காய்ச்சிச் சாப்பிடுறாய். இருக்கிறது இல்லாதது திரிய வணும் தானே! என்கின்றாள் தவேகி.

கோபமுற்ற உறவூட்டிப் பெண் தான் இருப்பது தவேகிக்கு பிடிக் கவில்லை என்று வீண்

Written by - வலிகம ரிம் ஸா முஹம் மத் -

Saturday, 31 January 2015 20:30 - Last Updated Saturday, 31 January 2015 20:42

புரளியகைக் கிளப்பிக்கொண்டு வறேறொரு வீட்டில் போய்த் தஞ்சமடகைகின்றாள். அவள் சாப்பாட்டுக்கு வழி இருந்தபோது தவேகியுடன் இருந்துவிட்டு, உணவூதீர்ந்ததும் வறேறொரு வீட்டுக்குச் சென்றுவிடுகின்றாள். நாயோடு ஓட்டிக்கொண்டிருக்கும் உண்ணிகள் நாய் இறந்த பின் கழன்று விடுவதைப் போல அவளும் கழன்று போய்விட்டதாக கதனை நகர்கின்றது.

சமீக மாறுதல்கள் (பக்கம் 51) என்ற சிறுகதையானது சாதி வறிகளை அடியோடு ஒ(அ)ழிக்க பாடும் ஒரு கதையைக் கருவாக மலர்ந்துள்ளது. இந்த 21 ஆம் நூற்றாண்டிலும் சாதி வறோபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. மனித சாதி என்ற ஒன்றிலிருந்து வறோபாடு அதற்குள் எய்யே உயர் சாதி, தாழ்ந்த சாதி என்று பல கோத்திரங்கள், குலங்கள் உருவாகியிருக்கின்றன. ஐந்தறிவு கொண்ட யானைக்குக் கட்டமதம் பிடித்தால் சீக்கிரம் அடங்கிவிடும். ஆனால் ஆற்றிவருகொண்ட மனிதன்தான் மதவறியிடித்து மனித இனத்தையே கொன்றுவிடுகின்ற அளவுக்கு போய்விடுகின்றான்.

கோயில் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள குழுக்களின் மகனை 'பயிற்சிக்காக' அழைத்துப் போகின்றார்கள். குழுக்கள் அவனதைத் தடோத இடமில்லை. ஆனாலும் மகனைப் பற்றிய செய்திகள் எதுவுமில்லாமலேயே காலம் கடந்து போகின்றது. ஒரு நாள் குழுக்கள் வழக்கம் போல பிச்சைக்கான ஆயத்த மணியை அடித்துவிட்டு திரும்பும் போது அவரது மகன் அங்கு நிற்பதைக் காண்கின்றார். அவரது கண்களில் நீர் ததும்புகின்றது. ஓடிச் சென்று மகனைக் கட்டிக்கொள்கின்றார். சிறுவர்களுக்கு கடலை, மோதகம் என்பவற்றை அள்ளி வழங்கிவிட்டு மகனை வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்கின்றார். மாலையேயில் கோயிலின் தரமகரத்தா குழுக்களின் வீட்டுக்கு வருகின்றார். அவர் குழுக்களிடம் மகனைப் பற்றி விசாரித்துவிட்டு அடுத்ததாக என்ன செய்ய உத்தேசம் என்கின்றார். அதற்கு குழுக்கள் ஷஆசாரசுத்தி செய்துவிட்டு கோயில் பணிகளில் தனக்கு உதவியாக மகனை வதைத்துக்கொள்வதாகக் கூறுகின்றார். அதைக் கேட்டு சினமடநை தரமகரத்தா ஷபயிற்சிக்கூ அழைத்துப் போன மகனுக்கு சவை உணவுகளைத் தான் சாப்பிடக் கொடுத்து திரும்பார்கள் என்பதற்கு என்ன நிச்சயம்? எனவே அவனை கோயிலுக்குள் விட முடியாது என்கின்றார்.

தடும்பில் தடும்பு வகைக்கப்பட்டிருந்த காரணத்துக்காக தன்னையே ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள் இல்லையென்பதை அறிந்த அவரது மகன், பயணப் பொதியுடன் தாய் தந்தையை சமாதானப்படுத்துகிவிட்டு அங்கிருந்து விடப்பெறுகின்றான். அதைத் தடும்புக்க திராணியற்று இருவரும் கண்கலங்கி நிற்கின்றனர். கொஞ்சகாலத்துக்குப் பிறகு மகன் பற்றிய செய்தி ஒன்று கிடைக்கின்றது. குழுக்களின் மனைவி அதை அறிந்து அழுகின்றார். அதை கண்ணுற்ற குழுக்கள் அவளை இப்படி சமாதானம் செய்கின்றார்.

'அவன் கலியாணம் கட்டியிருக்கிறது நமக்கு உடும்பு வளெடுத்துத் தாற கட்டாடியின்ற மகள் என்ததும் எனக்குத் தரெயும். அந்தப் பிள்ளைக்கும் எங்கட மகனுக்குரிய பிரச்சின போலத்தானாம். அந்தப் பிள்ளை கம்பசில படித்துக் கொண்டிருந்தவளாம். அனாவசியமான சிலரது செயற்பாடுகளால் அந்தப் பிள்ளையும் தடும்பில் இருந்துவிட்டு

Written by - வலெகம் ரிம் ஸா முஹம்மத் -

Saturday, 31 January 2015 20:30 - Last Updated Saturday, 31 January 2015 20:42

வந்திருக்கிறாள் . தடும்பில இருந்த ஒரு காரணத்துக்காக அவளின் ர சமீகத்துல அவளை ஒருதாரும் கலியாணம் கட்ட மறுக்கினம் . அதால அவளும் எங்கட மகளும் கலந்து பசீ ஒரு முடிவெடுத்திரிக்கினம் பொலக்கிடக்கு. இது என்னபைப் பொறுத்தளவில் நல்லதொரு முடிவு. இதை நான் வரவேற்கிறேன் . இனி அவர்களிலிருந்து ஒரு பதிய தலமைமுறை உருவாகட்டும் . அப்புதான் தீட்டுக்களும் மறையும் . இந்த சமீகமும் திருந்தும் ...'

இவ்வாறு சமீக அக்கறை கொண்ட யதார்த்த விடயங்களை கதைகளாகக் கியிருக்கின்றார் கதாசிரியர் அலகெஸ் பரந்தாமன் அவர்கள் . கன்னித் தொகுப்பு என்று கஹ முடியாத அளவுக்கு கதைகள் மிகவும் ததர்பமாகவும் காத்திரமாகவும் அமறைந்திருக்கின்றன . சமீக அக்கறையுடன் கஹிய அவரது இலக்கிய முயற்சி தொடர்ச்சியாக சயெற்படುವதற்காக வாழ்த்துகின்றேன் !!!

நபீல் - அழகைகள் நிரந்தரமில்லை
நபீல் வகை - சிறுகதை
நபீலாசிரியர் - அலகெஸ் பரந்தாமன்
வெளியீட்டு - ஜீ வந்தி பதிப்பகம்
விலை - 250 ரூபாய்

poetrimza@gmail.com